

Тамъ, негова милость, кѣту излага, какъ е станѣло кръщение Борисово, говори:

„Гръцки-тѣ попове дошли у Българіа, нѣ тѣ были и тогази какво-то сѣ и сега. Тѣ не гледали друго освѣтъ пари и да владѣжтъ. За това Борисъ не можилъ вѣчь да гы трѣпи, и пратилъ (966 год.) съ-на си посланикъ до Папа-та, да му се оплачи за това и да го моли да направи единъ Патріархъ Български.“ (тукъ прави замѣчаніе)

„По това врѣме црѣквитѣ не бѣхъ раздѣлени ꙗще и защото тогази Папата бѣше глава на сичкиѣтѣ христіански црѣкви, както сега царограшкіятъ Патріархъ е глава на сичкиѣтѣ православни црѣкви, за това и Борисъ отиде да се оплачи нему като на глава, и да го моли да направи единъ български Патріархъ.“

„Борисъ проважда на Папата много дарове и му пише за много работи. Борисъ като му обажда за сичкото дѣто се случило, като се покрѣстилъ на едно съ народътъ си, и като го пѣта за много работи дѣто сѣ относѣтъ на христіанската вѣра, казува му, че гръцки-тѣ много злоупотрѣбѣваньята правятъ у Българія и го моли да направи единъ Български Патріархъ. Папата пріема съ почестъ Българскіятъ посланикъ, отговарѣ на Бориса съ едно писмо отъ сто и шестъ члена и му проважда двама владыци за да наредѣтъ Българската црѣква. У това писмо Папата като отговарѣ на Бориса за сичкиѣтѣ му пѣтаньята, и го гади за нѣкои работи дѣ то не ги сторилъ добрѣ, казува му колкото за Български Патріархъ това:

„Колко за Български Патріархъ, сега нищо нелогъ да отредѣ до дѣто не се врънѣтъ моите посланици дѣто ти ги проваждамъ. Защо то още не знамъ до колко Христіане има, за да може да има единъ Патріархъ. Сега ти проваждамъ само единъ владика, когото щѣ направѣ архіепископъ, като се умножѣтъ Христіанетѣ тогази тоузи архіепископъ ще прави самси други владыци, и като умрѣ, владыцитѣ сами да турѣтъ на мѣсто то му други архіепископъ и безъ да дохожда при мене.“

„Двамата владыци, дѣ то ги проводи Папата на Бориса, бѣхъ Павелъ и Формосъ. Тѣзи владыци, като додохъ у Българіа кръщаваха и училихъ народътъ много добрѣ (?) и Борисъ се благодари за това толкози много, що то изпѣди сичкиѣтѣ гръцки попове дѣто бѣхъ дошли у Българіа. Слѣдъ малко Борисъ проводи еще единъ посланикъ до Папата за да направѣ владиката Формоза Български Архіепископъ и да проводи още попове да учѣтъ народътъ.“

Безиманный съчинитель, продължающъ свой поглѣдъ, описва Фотиево прѣние съ Римъ-папа и негово падение, слѣдува:

„Слѣдъ това Фотій пакъ паднѣ отъ прѣстолатъ и подиръ него царограшкіятъ Патріарси познавахъ Палата за глава на христіанската